

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forslag til Lov om Livens Bestemmelse.

(2den Behandling findes i Livenden Sp. 2063.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Med Afstemningen afgaves 45 Stemmer for Lovforslaget (se Till. C.) og ingen imod det.

Med et paa Grund af det utilstrækkelige Stemmeantal foretaget Naaneopraab blev Lovforslaget, som nedenstaaende Liste udoiser, vedtaget enstemmig med 62 Stemmer.

T a.

Faaborg, Gad, Hage, H. Hansen, H. Holm, B. Holm, Holstein-Ledreborg, Hvid, Høgsbro, Højmark, Hørup, Jagd, Chr. Jensen, Jungerfen, Jørgensen, Kjer, Kosod, Lund, Madsen, A. Nielsen, R. Nielsen, Th. Nielsen, Nøhr, Olsen, J. Pedersen, M. Pedersen, P. Pedersen, S. Pedersen, Rasmussen, Chr. Ravn, N. Ravn, Schelde, Steenstrup, S. Steffensen, J. Steffensen, Stenbæk, S. Sørensen, J. Sørensen, Lang, Thorup, Winther, Vogelius, Nøberg, Albertsen, S. P. Andersen, N. Andersen, S. Andersen, Bajer, Berg, Bernisen, Bertelsen, Bille, Buick, B. Christensen, D. Christensen, S. Christensen, Th. Christensen, Christiansen, Clausager, Clausen, Dam og Erikstrup.

Fraværende med Orlov.

Holstein-Holsteinborg, Hojfen, Buch og Bønlføffe.

Fraværende.

Fogtmann, Haastrup, Hall (syg), Holch, Hummeluhr, Ingerslev, N. P. Jensen, Juel, Klein, Koch, Leth, Paulsen, L. Pedersen, G. Petersen, Rimestad, Rosen, Scavenius, Scharling, Scheel, Skytte (syg), Smith, Stürup, Lange, Tauber, Thomsen, Evermoes, Zahle, Alberti, Bach, Bagger, Briz, Børentzen, Casse, Dahl og Dinesen.

Lovforslaget bliver nu at tilfille Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Døvtummes Undervisning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Th. Nielsen: Døvtummesagen er egentlig fra første Færd ordnet ved Fundats af 17de April 1807. Nævnte Fundats ordner den saaledes, at der skal være en Statsanstalt, og at Eleverne enten selv skulle betale, eller ogsaa skulle Amterne betale 70 Rdl. aarlig for dem. Denne Sum er siden bleven forhøjet til 140 Rdl. eller 280 Kr. Det er altsaa den Betaling, der ydes for en Elev enten af de paagjældende Forældre eller af Amterne, og, som ærede Medlemmer ville se af de Oplysninger, der, vedrørende Døvtummesagen, ere lagte frem, slaar det jo til til Underholdningen, medens derimod selve Undervisningen altsaa er Noget, der hviler paa Staten. Siden er det ved Bestemmelse af 1817 og derefter følgende Blafater gjort til en Pligt for Forældrene at sende deres Børn til Døvtummeanstalten her i Kjøbenhavn, naar de ere 8 Aar gamle. I det Hele taget kan man sige, at Staten fra første Færd af har taget sig godt af Døvtummesagen; den har saaledes ved Bestemmelse af 1827 givet de Døvtumme en Forret til at nedsette sig som Haandværkere paa Landet og i Kjøbstæderne uden at løse Næringsbevis. Det fremgaar af de forelagte Oplysninger, at Staten i de første Aar just ikke har været allerhelldigst med den Forsorg, den har haft for de Døvtumme, idet der er død et overmaade stort Procentantal af dem. Man vil saaledes se, at der i Livsrummet fra 1824 til 1840 er død ikke mindre end 31 pCt, hvilket altsaa var omtrent en Trediedel af dem, der opholdt sig paa Anstalten, vistnok som Følge af, at Betingelserne for deres Leven, ikke vare heldige. I Livsrummet fra 1840—1869 formindskedes Antallet, saavidt jeg huster, til 14 pCt., og fra 1869 ere Betingelserne endogaa bleve saa gode, at der nu kun dør 2 pCt., hvilket altsaa forholdsvis er mindre end Antallet af andre Børn, der dø i samme Alder. Det maa jo kalbes et overmaade heldigt Resultat, saameget mere som det af de Oplysninger, der ere forelagte os, fremgaar, at de Døvtumme ikke ere allerhelldigst stillede i hygieinisk Henseende, idet nemlig Døvtummeinstituttet har en Kirkegaard paa den ene Side og en Kloak paa den anden Side; det synes ikke, at den sendragtige Borgmester, eller hvem der har med den Sag at gjøre, just er tilbøielig til at gjøre Noget for Oprensningen; idetmindste maa man da faae det